

PROFESORUL TRĂIEȘTE PRIN DISCIPOLII SĂI

Nina LIOGCHII, conf. univ., dr.

Institutul de Ecologie și Geografie al AȘM.

Prin intermediul acestor rânduri, născute de o sinceritate profundă, voi încerca să așez exemplul profesorului Pavel Pulbere în fața acelor tineri studenți de astăzi și de mâine ai UST, în fața acelor care nu l-au cunoscut și care nu știu că sunt și vor fi încă mult timp de acum înainte studenți ai profesorului Pulbere. Zic acest lucru, fiindcă numele Dlui Pulbere este impus și recunoscut prin discipolii săi, este respectat de profesorii țării noastre, colegii săi și oamenii de bună credință, care au avut fericirea să-l cunoască și să-l aprecieze la justa valoare.

Nu o să mă refer la realizările științifice, deși acestea contează în activitatea unui profesor. La ele, cu siguranță, se vor referi somități ale universității, științei și educației. O să dezvălui unele lucruri pe care am putut să le observ și care consider că mi-au marcat destinul, având fericita ocazie să fiu studentă și colegă a Domniei Sale.

O îmbinare dintre statutul său fizic și intelectual, privirea pătrunzătoare, ținuta socială verticală, comportamentul prosocial, dar și capacitatea mare de muncă, cunoștințele profunde în domeniul specialității și potențialul imens de creație au stat la baza aflării Domniei Sale pe parcursul anilor în funcții administrative la prima instituție superioară de învățământ din Republica Moldova – Institutul Pedagogic de Stat „T. G. Șevcenko” din Tiraspol, actualmente Universitatea de Stat din Tiraspol. În virtutea funcțiilor pe care le-a ocupat: prorector, decan, șef de catedră, a depus eforturi considerabile în vederea organizării procesului didactic și activității științifice, a participat la elaborarea conceptului de instruire a cadrelor didactice, asigurându-le cu materiale metodico-didactice și dezvoltând latura experimentală a științelor biologice, în general, și a fiziologiei omului, în particular. Pe parcursul activității manageriale a dat dovadă de perseverență față de sine și subalternii săi, disciplină, atașament în realizarea cu succes a sarcinilor trasate pentru colectiv și a considerat mereu că menirea sa principală este cea de profesor, căreia i s-a dedicat cu multă abnegație și dăruire.

Profesorul Pavel Pulbere a format câteva generații de profesori și savanți care țin aprinsă astăzi lumina inspirată din calitățile sale. A fost persoana care a dat start și carierei mele didactico-științifice, înmânându-mi carnetul de student, ca apoi, peste 5 ani, să-mi ofere oportunitatea de a activa la catedra Fiziologia omului a facultății de Biologie și Chimie.

Grație erudiției, artei oratorice și exigenței față de nivelul de pregătire al studenților, el a văzut în fiecare student o personalitate unică și nu le-a știrbit din respectul uman, dar a tins să le cultive dragostea față de Carte. A fost un pilon important al patriotismului, devotamentului și dragostei față de neam – sentimente profunde pe care le-a demonstrat prin exemple proprii și pe care le-a semănat cu grijă în inimile viitoarelor generații. Orice om, indiferent de vârstă și rangul funcției lui, are nevoie de căldură

sufletească, și nu doar de niște informații oficiale cunoscute. Fiind o persoană inteligentă și cu multă căldură în suflet, acesta interacționa cu discipolii săi nu doar pe parcursul lecțiilor, dar și în alte diverse situații, manifestând o deosebită stimă față de ei și ajutându-i în rezolvarea problemelor ce-i depășeau. Se interesa mereu de viața studentescă și nu ezita de a-i vizita în cămin, la facultate, la seratele organizate cu diferite ocazii. În seara de Revelion obișnuia să vină cu mesaje sincere de felicitare și să se prindă în hora studentescă.

Avea felul său de a fi, punând mult suflet și străduință în transmiterea experienței sale prin harul de a informa și convinge. Fiecare lecție era o lecție de viață și aceasta începea îndată cum pășea pragul aulei studentești. O simplă întrebare ne provoca interesul, interesul de a cunoaște adevărul științific. Și această provocare ne conducea încet-încet pe calea cunoașterii. Temperamentul puternic, generozitatea, dorința de a sprijini și de a face bine, modestia, rigurozitatea și principialitatea l-au făcut să fie un magnet spiritual și model demn de urmat nu numai pentru discipolii săi, colegii și studenții din universitate, dar și pentru toată comunitatea pedagogică autohtonă.

Și-a purtat onorabil destinul clădit prin muncă și omenie, povara dulce a bunătății care nu l-a oboist niciodată. La toate etapele vieții a dat dovadă de profesionalism, inițiativă, principialitate, bunăvoință și ne-a permis să sorbim din izvorul cunoștințelor și multitudinea de calități pe care le avea pentru a deveni buni specialiști și a ne îmbogăți patrimoniul de simțiri alese și experiență de viață.

Pentru noi, învățăceii săi, profesorul Pavel Pulbere va rămâne exemplul de muncă, de cinste și curaj, un adevărat erou național al sacrificiului profesional, dar mai întâi de toate – un exemplu de Om.

Lumină. Să facem cât mai multă lumină pentru a menține vie memoria despre cel care a fost dascălul nostru - Pavel Pulbere.